

לְחֵדֶשׁ נְעוּרֵי

01 — חודש תמוז תשפ"ו

הַצָּלוֹן הַחֲדָשִׁי לַיְלָדֵי הַרְסָלָה

לְחֵדֶשׁ נְעוּרֵי // חֲדָשׁוֹת הָאָרְגָּון

לְחֵבֵר נְעוּרֵי // הַשָּׂר וְחֵבֵר

בס"ד

◆ בְּרוּךְ שֶׁהִגִּיעַנוּ לְזָמַן הַזֶּה. ◆

בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּבְהִתְרַגְּשׁוֹת עֲצוּמָה מִתְּלֵהֵבִים אָנוּ לְהַגִּישׁ בְּפָנֵיכֶם, יְלָדִים חֲבִיבִים, אֶת הַגְּלִיוֹן הַחֲדָשִׁי הַחֲדָשׁ וְהַמְרַתֵּק מִבֵּית 'לְחֵדֶשׁ נְעוּרֵי'. בּוֹ תִמְצְאוּ מְדוּרִים מִיְחָדִים וּמְשֻׁקְעִים סָבִיב מְגוֹן נוֹשָׂאִים מְעֻנְיָנִים, מֵהֵלִיכוֹתֵיהֶם הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב לְדוֹרוֹתֵיהֶם.

אֲתֶם כִּכָּר יוֹדְעִים! בְּ'לְחֵדֶשׁ נְעוּרֵי' מְחַפְּשִׁים אָנוּ בְּכָל עֵת לְהַתְּחַדֵּשׁ וּלְחֵדֶשׁ לְכֶם עוֹד וְעוֹד רַעֲיוֹנוֹת וּפְעִילוּיּוֹת. הַפְּרָנוּ בְּחֵבֵר 'לְחֵדֶשׁ נְעוּרֵי' בְּאוֹמְנוֹ. שָׁם נִפְגַּשְׁנוּ בְּהִנָּאָה בֵּין מֵאוֹת הַיְלָדִים מְהָרָץ וּמְחוּץ לָאָרֶץ, לְמַדְנוּ יַחַד, הִתְפַּלְלָנוּ, שָׂרְנוּ, הִשְׁתַּתְּפָנוּ בְּשִׂאלוֹנִים וּבְתַכְנִיּוֹת, הִבְלָנוּ פְּרָסִים וְהִגְרָלְנוּ מִתְּנוּת. נִצְלָנוּ יַחַד אֶת הַיָּמִים הַחֲשׁוּבִים לְפָנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, מִמֶּשׁ הַרְגָּשְׁנוּ בְּתוֹךְ 'קְבוּצָ' מִיְחָד שֶׁל יְלָדִים.

הַשִּׂמְחָה שֶׁנִּרְאָתָה עַל פְּנֵיכֶם וְהַתּוֹדוֹת שֶׁקִּבְּלָנוּ מִיְלָדִים וְהוֹרִים רַבִּים, הִבִּיאָה אוֹתָנוּ לְהִרְחִיב אֶת הַפְּעִילוּת עִם הַקו 'לְחֵדֶשׁ נְעוּרֵי'. בּוֹ יִשָּׁנֶם סְפוּרִים נְפִלְאִים, שְׁעוּרִים וְשִׁיחוֹת מְאֻלְפוֹת וּמְבַצְעִים שְׁוִים מִיַּד תְּקוּפָה.

וּמָה עִם עֵלוֹן? חֲשַׁבְתֶּם עַל זֶה?

הִנֵּה אָנוּ כְּאֵן בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה עִם מַעֲשִׂיּוֹת וְסְפוּרִים, יְדִיעוֹת וְרִאיוֹנוֹת, תְּמוֹנוֹת לְצַד חִידוּנִים וּשִׂאלוֹנִים, בְּכַדִּי שֶׁנִּזְכָּה כְּלָנוּ לְהָאִיר בְּלִבְנוּ הַטְּהוֹר אֶת אוֹרוֹ הַנּוֹשָׁנֵב שֶׁל רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ הַמְּאִיר אֶל הַגְּדוֹל שֶׁבְּגְדוּלִים וְעַד הַצֵּעִיר שֶׁבְּצַעֲרִים.

אִין לָנוּ סֶפֶק. יְלָדִים מִיְחָדִים כְּמוֹכֶם בּוֹדְאִי מְצָאוּ בֵּין דְּפֵי הַגְּלִיוֹן נִקְדוֹת מִיְחָדוֹת הַנוֹגְעוֹת לְלִבְכֶם אֲתֶם תִּתְחַזְּקוּ בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם, אִם בְּמַעֲשֵׂה הַיָּלָד שֶׁקָּם בְּאִישׁוֹן לִילָה אוֹ בְּמַבְצַע הַתְּבוּדוֹת שֶׁבְּמְדוּר הַחֲדָשִׁי וְעוֹד. וְכַמוֹכֵן, אָנוּ מְחַפְּשִׁים לְקַבֵּל מִכֶּם תְּשׁוּבוֹת וּפְתוּרוֹת וְכָל רַעֲיוֹן שֶׁיֵּשׁ לְכֶם בְּקו הָאֶהוּב 'לְחֵדֶשׁ נְעוּרֵי' שֶׁמְסָפְרוֹ: 0733.579.148.

יְהִי רָצוֹן שֶׁנִּזְכָּה כְּלָנוּ לְדַבֵּק בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ הַק' וְעֲצוּתוֹ הַנִּפְלְאוֹת עַד שֶׁנִּהְיֶה אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים בְּאֵמֶת.

1. הַהֲכָנוֹת לֹא פוֹסְקוֹת! בְּיָמִים הַקְּרוֹבִים תִּצָּא אָנִיָּה גְדוֹלָה לְהַפְּלִיגָה בֵּין הַגְּדוֹל לְכוּוֹן אוֹקְרַאֲנִיָּה, כְּשֶׁהִיא עֲמוּסָה בְּכַמוּיּוֹת גְּדוּלוֹת שֶׁל מִמְתַּקִּים מִיְחָדִים, אוֹתָם יִחַלְקוּ לְתַלְמִידִים הַמְּתוֹקִים בְּיָמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּחֵבֵר 'לְחֵדֶשׁ נְעוּרֵי' בְּאוֹמְנוֹ.

2. בְּיָמִים אֵלֶּה מְכִינִים בְּ'לְחֵדֶשׁ נְעוּרֵי' אֶת הַדְּרָכֹן הַיְחוּדִי וְהָאֶהוּב. וְהַשָּׁנָה בְּעֲצוּב חֲדָשׁ וּמְרַעְנֵן, וְבוֹ תִכֵּן עֲרָפֵי מֵאֲתָגָר, מְשֻׁלָּב בְּמִשְׁיֵמוֹת קְדוּשׁוֹת וְסְדָרֵי לְמוּד, עַל מְנַת שְׁיוּכַל כָּל יָלָד לְנַצֵּל יָמִים קְדוּשִׁים וּמְרוֹמְמִים אֵלֶּה כְּרָאוּי.

3. שְׁלוּחָה מִיְחָדַת נִפְתָּחָה בְּקו 'לְחֵדֶשׁ נְעוּרֵי', שָׁם יְהִיָּה נִתָּן לְהֵשִׁיב עַל חִידוֹת הַגְּלִיוֹן, וְלַעֲדָכֵן מְשִׁימוֹת, וְכַמוֹכֵן, לְהַכְּנִס לְהַגְּרָלוֹת הַשְּׁוֹוֹת. בְּקו 'לְחֵדֶשׁ נְעוּרֵי' שְׁלוּחָה מִס' 8

קוֹל נְעוּרֵי // קוֹ 'לְחֵדֶשׁ נְעוּרֵי'

הַקוֹ שֶׁל יְלָדֵי רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ מְבַרְסָלָב
עֲדָכּוֹנִים, סְפוּרִים, שִׁירִים, הַגְּרָלוֹת וְעוֹד

0733-579-148

שלום וברכה, רציתי לשאל האם יש ענין להתפלל בשבת, במנין של אנשי שלומנו חסידי ברסלב דוקא?

תשובה:

אשריה על שאלתה הנפלאה, והתשובה היא, בודאי ובודאי. ולא רק בשבת. אלא כל תפלה שאפשר להתפלל במחצת חסידי ברסלב זה דבר חשוב וכדאי מאוד.

רבי לוי יצחק בנדר זיע"א, זקן חסידי ברסלב בדור הקודם, אמר שמאז שהתקרב לרבנו הקדוש, הוא התפלל כל החיים שלו רק עם אנשי שלומנו! והיו הרבה חסידי ברסלב מבגרים שהיו הולכים דרך ארצה להתפלל עם אנ"ש למרות שהיו להם מנגנים קרובים יותר.

ומדוע? כי רבנו מלמד אותנו שלפני כל תפלה צריכים להתקשר לצדיק, ובודאי אם רב ככל הצבור כלם מקשרים עצמם לרבנו, זו תפלה אחרת לגמרי.

כמו כן, רבנו הקדוש אמר שכל הענין שלו הוא תפלה, ובקרב אנ"ש התפלה היא בכונה ובהתלהבות, ודוע שרבנו רצה שתמיד עם חסידי ברסלב ובודאי תעלה ותתעלה בתפלה ובעבודת ה'.

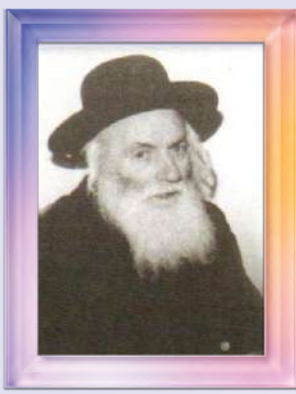

נתי פראנק נ"י
בני ברק

לגלות נעורי

גדולי אנ"ש מהדור הקודם

מי בתמונה?

להדד נעורי

חידה מתורת ברסלב

אפשר ומצוה גם ביד אחד, אף עדיף עם שתים? (ספר המידות)

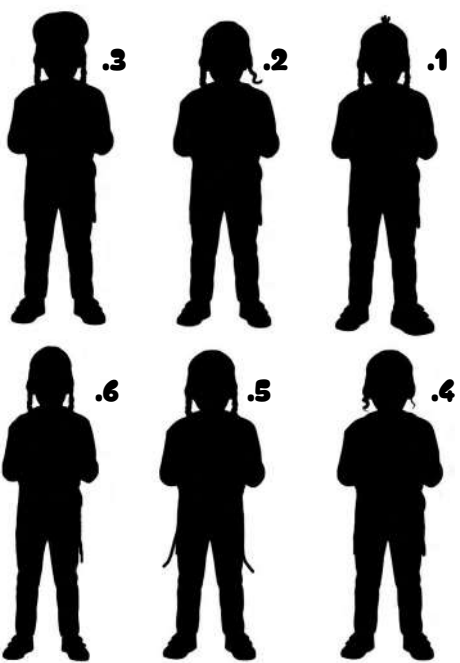
נתן לענות בשלוחה 8 בקו לחדש נעורי הגרלה על פרס תערוך בין העונים נכון

לפע נעורי

אתגר חיותי

ילד נבון וחקם, מצא את הצלילית הזזה לתמונה

לפנת נעורי

בדיחותא בניחוח ברסלבאי

פרסי קמצו החל ביום מן הימים לקום כל חצות לילה. שאלו אותו חב"ריו: "אתה?! חצות?! הרי היות תמיד קם מאחר מאד?" השיב הפרסי: "אכן אתם צודקים, אך כשלמדתי שחצות מסגל כמו פדיון, קפצתי על האפשרות לקים פדיון בלי להוציא פרוטה מהכיס..."

דמות באישון לילה

בזריזות מדלג בין מצבות האבן הלכנות, פוסע במרוצה בין העשבים עד שרגליו נעצרות על יד ציון מיוחד - ציונו של סבו הגדול הלא הוא הבעל שם טוב הק'.

נו ילדים, מה עושה שם הילד על יד הציון באמצע הלילה?

הוא עוצם את עיניו, ידיו מונחות על המצבה ומפיו בוקעת תפלה תמימה מעמק לבו הטהור: "רבנו של עולם, אבא יקר, יודע אתה כי הבאת אותי לעולם לעשות רצונך, ללמד תורתך ולקיים מצוותיה, אגא ממך, עזר לי שאזכה ללכת בדרךך! קרבני אליה! קרבני לעבודתך!"

עיניו נפקחות, ראשו מורם כלפי מעלה ובדמעות מוסיף להתחנן ברגש כנכד אל סבו: "טאיערער זידע, סבא יקר, ברצוני להיות ילד טוב, שמתגבר, שמתחזק, שמצליח לעשות נחת רוח להשם. אגא ממך סבא יקר, ביכלתך לפעל בשבילי בשמים הכל. אגא תפעל עבורי."

ההד הלילי כאילו מקשיב לבקשתו הבוכיה ושותק. בלבו הרגיש הילד הצעיר כי במקום קדוש זה, לצד

סבו הצדיק, תפלתו נשמעת ומתקבלת. לא היה זה מעשה חריג.

כך מדי לילה הרחק מעיני הבירות וחבריו הצעירים, חזר ושנה הילד את הנהגתו בדרך זה. לא היה מה שיכל לעצור אותו מכה. לא קר מקפאי חודר עצמות, ולא נטפי גשם או פרוגי שלג. בגיל צעיר זה היטיב להבין, כי לתפלה יש כח. כח גדול מאד. בפרט כשמבקשים אותה בשיחה פשוטה עם אמת תמימה. כך זכה וזכך את גופו ונפשו כבר מהיותו עלם צעיר, עד שזכה לגדל ולהתגלות פרבנו הקדוש והנורא.

ילדים יקרים, יצא לכם ללכת פעם לבד באמצע הלילה ברחוב? קרה שמצאתם את עצמכם בתוך חשך שקט ומפחיד? בואו ונגלה מי העז לעשות את זה, על אף שהפחד שלו לא היה קטן...

בעירת מעז'בוז' הקטנה, בחוץ חשך וקר מקפאי. בתוככי הבתים הנמוכים שוכבים להם ילדים רפים מרפזים בחלום עמק ונעים. השמיכות מחממות היטב והחלונות אטומות מחשש חדירת הקר הרוסי שלא יחדר פנימה ויקרר את גופם.

אף אדם אינו מסתובב בשעות אלו בחוצות, פחד ואימה; אולי גנבים ורוצחים מסתובבים בין השבילים או רוסים שתויי יין?

ההד הלילי כאילו מקשיב לבקשתו הבוכיה ושותק.

ולפתע, דמות מסתורית רזה ונמוכה חומקת מאחד הבתים הקטנים. ידיה מונחות על המזוזה ובמהירות היא פוסעת החוצה. לאן, בשעת לילה מאחרת שכזו? הדמות האלמונית מתרחקת

בזריזות. נדמה כי מדבר בילד צעיר וקטן. הייתכן כדבר הזה? היודעים אתם ילדים יקרים, מיהי אותו דמות? נחשפתם נכון! הלא זהו לא פחות מאשר ילד בן שש! - נחמן הקטן, ניז הבעל שם טוב הקדוש.

על אף הפחד הגדול, הוא מחליט להתחזק ולנגד עיניו נראה רק משאלתו האחת והיחידה - להגיע במהירות האפשרית אל עבר 'בית-החיים'. שם ימצא מקום להביע את רצונו הבוער ואשו היוקדת בתוכו.

5 דקות התבודדות ביום

לפחות 15 ימים.

התבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל לקומ"ת כה

מי מבין הצדיקים כתב הספמה על הספר לקוטי מוהר"ן?

1. החתם סופר
2. החוזה מלובלין
3. רבי לוי יצחק מברדיטשוב

הרב ברוך זילבר שליט"א. מו"צ קהלת ברסלב מודיעין עלית

תשובה:

שאלת מצין! שאלה מצויה ביותר. ונשיב, השאלה היא האם כל המעיל נעשה 'בסיס לדבר האסור' או רק הכיס. (בסיס הפננה, שנעשה בסיס המחזיק דבר אסור, כמו כסף שהוא מקצה).

נחלק בין סוגי הכיסים: כיס כמו של מכנס - שהוא חלק 'נפרד' מהמעיל, רק תולה במכנס על ידי תפירות בקצה הכיס, המעיל יהיה מתר, ורק הכיס עם הכסף, שהוא 'בסיס לדבר האסור', יהיה מקצה. כיס כמו של חלצה - שהוא חלק 'אחד' מהבגד, המעיל כלו נעשה 'בסיס' למקצה ואסור להשתמש בכל המעיל. לכן גם אם יצליח לנער את הכסף, עדין המעיל ישאר להיות מקצה ואסור להשתמש בו כל החג.

ואולם למעשה במקרה ששאל, ודאי יש להקל. ומדוע? היות, שאין פה כלל דין של 'בסיס', משום שכלל לא היה בדעתו שישאר הכסף במעיל, שהרי ידעת שתשתמש עם המעיל בחג. אלא רק 'שכחת' שם את הכסף. באפן כזה אין כאן דין של בסיס כלל. לכן, לכתחלה המעיל מתר בשמוש בכל ענין. יהיה עליך רק לנער את הכסף בזירות מהמעיל במקום המשתמר, בלי לגעת בכסף. באם אתה במקום צבורי, באפשרותך ללכת עד הבית ולנער שם מיד בבואך.

לסכום: תקח את המעיל לפנה שמורה, תנער את הכסף מהכיס בלי לגעת בהם. והמעיל מתר בשמוש לכתחלה.

(מקורות: סימן ש"ט משנה ברורה סעיף קטן יח, שער הציון יז. סימן ש"י רמ"א סעיף ז' מ"ב סעיף קטן כ"ט ול')

יצחק סלומון נ"י
ביתר שילית

הפסדתי את הכסף?

שאלה:

כבר שנתים שאבא שלי לוקח אותי לראש השנה לאומן, חשבתי לעצמי: "בטח עולה לאבא המון כסף". מאד רציתי לעזר לו ולתת לו מה שאני יכול. הבאתי לו בשמחה את כל ה-74 ששקיה לי בקפה.

ואז קרה הנס. בערב ראש השנה, בתקון הפללי העולמי של ילדי לחדש נעורי, התאספו המון ילדים. כל האהל היה מלא עד אפס מקום. על הבמה היו פרסים רבים. אמרתי את התקון הפללי מתוך הכתב לאט בקול ובכונה. בעת ההגרות בקשתי מהשם שאגריל. עשרות ילדים הגרילו, ו...תפלתי התקבלה! את ההגרלה על סך- 148\$ זכיתי אני!

בליל ראש השנה, בסיום תפלת מעריב, כשהכנסתי את המחזור לכיסי, מה גליתי בכיס המעיל? לא פחות ולא יותר את הכסף שהגרלתי! "מה עושים עכשיו?" הרהרתי לעצמי. רציתי לשאל אותכם: מה היה עלי לעשות עם הכסף והמעיל במקרה כזה?

תמונות מפעילות ראש השנה באומן

להראות נאורי

אַתֶּם הוֹלְכִים לְהִיּוֹת מְפַתְעִים!

- מַה מְסַתֵּר מֵאַחֲרֵי הַצִּיּוּרִים הַנוֹסְטָלְגִיִּים שֶׁל 'לְחַדֵּשׁ נְעוּרֵי'?
- לְחַדֵּד אֶת 'א' בְּרֶסֶלְבֶּעַר קֹאפּ' • מִי מְתַכְנֵן אֶת הַשְּׂאֵלוֹת? הַפְּתָעָה! שְׂתוּפִים אִישִׁים עִם הָאָמֵן הַמְּאִיר

הַצִּיּוּר, הַבְּנֵי שֶׁמְדַבֵּר בְּמִשְׁהוֹ שְׂדוּרֵשׁ מִמֵּנֵי יוֹתֵר, הַלֵּב שֶׁלִּי הַתְּעוּרֵר מֵאֵד לְהִבִּין אֶת מִשְׁמַעוֹת הַשְּׂלִיחוֹת. הַיְדִיעָה שֶׁהִנְסִיעָה לְרַבֵּי כְּרוּכָה בְּמֵאֲמָץ וְהַכְּנוֹת רוֹחֲנִיּוֹת רַבּוֹת, עִם מְזוּדָה שֶׁלְמָה שֶׁל מְסִירוֹת וְסִבְלָנוֹת, הִיא זֹ שֶׁנִּתְּנָה לִי אֶת הַרְצוֹן לְנִפְּוֹת וּלְלִטֵּשׁ כָּל פְּנֵה וְדַמּוֹת בַּצִּיּוּר כְּדִי לְהַגִּיעַ לְמִסְרִים עִמְקִים וְחֻזְיָתִים.

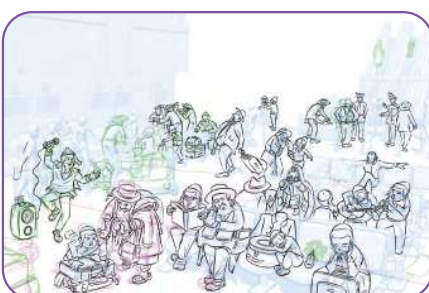
לְמִרוֹת שְׂאֵתָה צִיּוּר מְקֻצְעֵי, אֵךְ כְּמוֹ שְׂאֵמְרָתָ, זֶהוּ צִיּוּר מֵאַתְגֵּר בְּמִיחָד - כְּמָה זְמַן הַשְּׂקֵעָתָ סָבִיב זֶה?

שְׂאֵלָה כְּנֵה. וְאֲשִׁיב, צִיּוּר רְגִיל בְּנוֵי מִשְׁנֵים אוֹ שְׁלוּשָׁה סְקִיצוֹת (דְּגֻמָּאוֹת). בַּצִּיּוּר 'א' בְּרֶסֶלְבֶּעַר קֹאפּ', כְּמָה סְקִיצוֹת עִשִׂיתִי לְדַעֲתֶכֶם בַּצִּיּוּר זֶה? פְּחַמ־שׁ עֲשִׂרָה סְקִיצוֹת! אֵכֵן, לִילְדֵי לְחַדֵּשׁ נְעוּרֵי יֵשׁ רָמָה גְבוּהָה שֶׁל עֵמֶק לְהִבִּין דְּבָר מֵתוֹךְ דְּבָר, וּמִגִּיעַ לָהֶם צִיּוּר מְשֻׁקָע, אֲנִי מְשֻׁקָע מִחֻשְׁבָּה אֵיךְ לְהַכְנִיס עוֹד רַעִיוֹן וְעוֹד שְׂמֻחָה וְחִיוִּית לְתוֹךְ אוֹרֵת הַנְּסִיעָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, כְּשֶׁשׁוֹחֲחֵתִי עִם אֲרָגוֹן 'לְחַדֵּשׁ נְעוּרֵי' עַל מִטְרַת הַצִּיּוּר, הַבְּנֵי שֶׁכָּל חִיוִּתָם וְשְׂמֻחָתָם הִיא לְפַעַל לְמַעַן הַיְלָדִים וְהָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל הַרְבֵּי. אֶת זֶה גַם בְּקִשׁוֹ מִמֵּנִי, לְהַכְנִיס נְשֻׁמָה בַּצִּיּוּר. בְּתַקְוָה שֶׁהַצְּלַחֲתִי...

הַשְּׂאֵלָה הַמְּתַבְּקֶשֶׁת, מַה הֵם הַשְּׂאֵלוֹת הַמְּחַכִּימוֹת שֶׁעֲלִינוּ לְמִצָּא בַּצִּיּוּר הַחֲדָשׁ?

שְׂמֻחָתִי לְהִכִּין בְּשִׁבְלֵיכֶם הַפְּתָעָה! הַשָּׁנָה הַחֲלֻטִּיתִי לְשִׁתֵּף אֶתְכֶם בַּצִּיּוּר וְלַתֵּת לְכֶם לְקַחַת בּוֹ חֵלֶק מֵאַתְגֵּר. הַפַּעַם - אֶתְכֶם תְּכִינּוּ אֶת הַשְּׂאֵלוֹת! אֲנִי שְׂמִיחַ לְהַגִּישׁ בְּפָנֵיכֶם אֶת הָאֲפֻשְׁרוֹת לְטַל חֵלֶק בִּיצִירָה עֲצֻמָּה. תִּתְּבוֹנְנוּ לְעֵמֶק הַצִּיּוּר תְּגַלּוּ בּוֹ עֵמֶק-לְפָנִים-מֵעֵמֶק, תְּכִינּוּ שְׂאֵלוֹת שֵׁישׁ דֶּרֶךְ לְמִצָּא בַּצִּיּוּר אֶת הַפְּתָרוֹן הַמְּדֻקָּה. בְּמִדָּה וְיִדְרֵשׁ לְהוֹסִיף פֶּרֶט קִטּוֹן בַּצִּיּוּר - בְּהִתְאָם לְשְׂאֵלוֹת שֵׁיבְחָרוּ מֵתוֹךְ כָּלֵל הַשְּׂאֵלוֹת - אֲשֻׁמַּח לְעִשׂוֹת זֹאת בְּשִׁבְלֵיכֶם.

הַתְּפַתְחוֹת הַצִּיּוּר

שְׁלוֹם לָךְ, ר' דוֹדֵי. בְּשָׁנָה שֶׁעֲבָרָה עִמְלָנוּ שְׁעוֹת אֲרוּכוֹת בְּנִסְיוֹן לְפַעֲנַח אֶת הַשְּׂאֵלוֹת הַמְּרוֹתְקוֹת שֶׁהִסְתַּתְרוּ בַּצִּיּוּר הַמְּטוּס שֶׁל 'לְחַדֵּשׁ נְעוּרֵי'. תּוֹכֵל לְסַפֵּר לָנוּ אֵיךְ הַתְּגַלְגַּל לִידֵיךְ אֲמַנּוֹת הַצִּיּוּר? כְּשֶׁהִיִּיתִי בְּכַתֵּה ה', יִשְׁבְּנוּ וְלִמְדָנוּ בַּחֲדָר מְשֻׁנָּיוֹת מְסַכֵּת שְׂבֵת, הַמְּלַמֵּד נֶסֶה לְהַסְבִּיר מַה הַהֲבָדֵל בֵּין תַּנּוּר לְכִירָה, הוֹצִיא טוֹשִׁים מִהַשְּׂדָה וְהַחֵל לְשַׁרְטֵט עַל הַלוּחַ הָעֵנֶק שֶׁמֵּאַחֲרָיו. צִיּוּר וּמְחַק וְשׁוֹב צִיּוּר. אֵךְ גַּם בְּזֶה עֵדִין רַבּוֹ הַשְּׂאֵלוֹת.

מַה עִשִׂיתִי? יִשְׁבַּתִּי בַּהַפְּסָקָה וְצִיּוּרִי לְחִבְרוֹתָא שְׁלִי אֶת הַנוֹשָׂאִים. הוּא הִבִּין בְּרוּר. מְרַב הַתְּלַהֲבוֹת הוּא רָץ לְהִרְאוֹת לִילְדִים נוֹסְפִים. לְאַחַר הַהַפְּסָקָה הַשְּׂתוּמָם הַמְּלַמֵּד מִהַצִּיּוּר, וְהוֹסִיב לְכֹלָם עַל פִּיו. כָּךְ קִבַּלְתִּי מִחִבְרֵי מְלִים טוֹבוֹת וּמְעוֹדְדוֹת עַל כְּשָׁרוֹן הַחֲדָשׁ שֶׁהַתְּגַלְגָּה בֵּין אֲצֻבְעוֹתֵי.

מִכָּאֵן וְעַד לְהִיּוֹת צִיּוּר מְקֻצְעֵי, עוֹד הַדָּרָךְ אֲרָכָה, אֵיךְ זֶה קָרָה?

מִן הַשְּׂמִים הַתְּגַלְגְּלוּ הָעֵנִינִים כֶּךָ: בְּהִיוֹתִי יְלֵד צִעִיר, בְּעַקְבוֹת מְקָרָה רְפוּאֵי הִיִּיתִי מְאֻשְׁפָז בְּבֵית הַחוֹלִים תְּקוּפוֹת אֲרוּכוֹת. שְׁעוֹת אֲרוּכוֹת שְׂכַבְתִּי בְּמִטַּת בֵּית הַחוֹלִים וְהוֹסְתוֹבְבְתִי בְּמַחְלָקָה כְּשֶׁעֲלִי לְמִלְאוֹת אֶת הַיּוֹם. בְּחֵלֶק מִהֶזְמַן לְמִדְתִּי וְאִמְרֵתִי תְהִלִּים, וּבְזְמַן הַנוֹתֵר מַה עוֹד יְכַלְתִּי לְעִשׂוֹת? יְפֵה מֵאֵד, לְצִיּוּר אֶת שְׂלֻמְדָתִי!

הַשְּׂכַבְתִּי בְּלִבִּי אִם הֵשֵׁם נָתַן לִי אֶת הָאֲפֻשְׁרוֹת לְצִיּוּר, הִרִי אֲנִי רוּצָה לְעִשׂוֹת עִם זֶה מִשְׁהוֹ טוֹב בְּעוֹלָם. לְמִדְתִּי צִיּוּר, הַתְּאֵמְנָתִי מְחַקֵּתִי, טְעִיתִי, צְבַעֲתִי וְשׁוֹב תְּקַנְתִּי, עַד שֶׁהָיָה נִרְאָה לִי שֶׁזֶה נִרְאָה טוֹב.

מֵתוֹךְ צִיּוּרִים שֶׁצִּיּוּרְתָ, הָאֵם יֵצֵא לָךְ לְצִיּוּר עוֹד סוּגֵי צִיּוּרִים מֵאַתְגֵּרִים כְּצִיּוּרֵי 'לְחַדֵּשׁ נְעוּרֵי' הַדוּרֵשׁ רֹאשׁ עֵמֶק?

הָאֵמֶת הִיא שְׁלֵא. כְּשֶׁבְּקִשׁוֹ מִמֵּנִי בְּלְחַדֵּשׁ נְעוּרֵי לְצִיּוּר אֶת

